

Ifølge børneforsorgslovens § 50, stk. 2, kan der i indtil 2 år efter hjemgivelsen af et barn eller en ung, der har været anbragt uden for hjemmet, som børneværnsudgift ydes støtte til underhold, uddannelse m. v. Dette indebærer, at der efter den gældende lovgivning er adgang til at yde støtte indtil det 23. år i de tilfælde, hvor forsorgen har været opretholdt indtil den maksimale grænse, 21 år. Nedsættes grænsen for ophør af hjælpeforanstaltninger til 20 år, vil støtten længst kunne ydes til det 22. år, såfremt § 50, stk. 2, ikke samtidig ændres.“

I den skriftlige fremsættelse er endvidere redegjort for en mindre ændring, som samtidig er gennemført i forhold til den hidtidige retstilstand.

Loven blev ved 3. behandling vedtaget enstemmigt og uændret.

**128. Lov om ændring af lov om børne- og ungdomsfor-
sorg. (Vedrørende den lokale og centrale administration).**
(Socialminister *Nathalie Lind*). [A. sp. 1935. C. sp. 557].

Skriftlig fremsættelse $^{14}/_1$ (F. sp. 2415). 1. beh. $^{3}/_2$ (F. sp. 3172). Partiernes ordførere: Niels Mørk, Asger Jensen, Holger Hansen, Valbak, Grethe Philip, Kurt Brauer, Kjær Rasmussen og Hanne Reintoft. Henvist til socialudvalget. Betænkning (B. sp. 1481) afgivet $^{5}/_5$. 2. beh. $^{12}/_5$ (F. sp. 5579). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 1631) afgivet $^{13}/_5$. 3. beh. $^{15}/_5$ (F. sp. 5804). *Loven stadfæstet 27. maj 1970.* (Lovt. nr. 230).

Ved loven, der er trådt i kraft den 1. juli 1970, er foretaget de nødvendige kompetenceforskydninger i anledning af, at direktoratet for børne- og ungdomsforborg er blevet integreret i *socialstyrelsen* ved den samtidig gennemførte lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. Der er endvidere foretaget de kompetenceændringer, som er nødvendige under hensyn til den afgrænsning af forretningsområde, der er foreskrevet i sidstnævnte lov, mellem det sociale udvalg og børne- og ungdomsværnet.

Ved 3. beh. blev lovforslaget vedtaget enstemmigt med 149 stemmer; 4 medlemmer (VS, DK, Moltke og Rosing) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.